

Zbornik sudske prakse

Predmet C-373/11

**Panellinios Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou
protiv
Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon
i
Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon**

(zahtjev za prethodnu odluku, koji je podnio Symvoulio tis Epikrateias)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Ocjena valjanosti – Zajednička poljoprivredna politika – Uredba (EZ) br. 1782/2003 – Dodatno plaćanje propisano za posebne vrste poljoprivrednih djelatnosti i proizvodnju određene kakvoće – Margina prosudbe prepuštena državama članicama – Diskriminacija – Članci 32. i 34. UEZ-a“

Sažetak – Presuda Suda (peto vijeće) od 19. rujna 2013.

- Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika – Programi izravne potpore – Zajednička pravila – Program jedinstvenih plaćanja – Regionalna i neobvezna provedba – Dodatno plaćanje propisano za posebne vrste poljoprivrednih djelatnosti i proizvodnju određene kakvoće – Utvrđivanje stope zadržavanja sredstava – Margina prosudbe prepuštena državama članicama – Diskriminacija između proizvođača ili potrošača – Nepostojanje*
(čl. 34 UEZ-a; Uredba Vijeća br. 1782/2003, čl. 69)
- Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika – Nadređenost u odnosu na ciljeve Ugovora u području tržišnog natjecanja*
(čl. 36. UEZ-a)
- Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika – Diskrecijska ovlast institucija Unije – Sudski nadzor – Granice*
(čl. 34. i 37. UEZ-a)
- Poljoprivreda – Zajednička poljoprivredna politika – Programi izravne potpore – Zajednička pravila – Program jedinstvenih plaćanja – Regionalna i neobvezna provedba – Dodatno plaćanje propisano za posebne vrste poljoprivrednih djelatnosti i proizvodnju određene kakvoće – Utvrđivanje različite stope zadržavanja sredstava – Margina prosudbe prepuštena državama članicama – Ukidanje zajedničke naravi poljoprivredne politike – Nepostojanje*

Članak (čl. 32 UEZ-a; Uredba Vijeća br. 1782/2003, čl. 69.)

1. Ispitivanjem članka 69. Uredbe br. 1782/2003 o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, koja državama članicama daje mogućnost da zadrže do 10 % iznosa nacionalnih gornjih granica za svaki sektor proizvoda radi izvršavanja dodatnog plaćanja za posebne vrste poljoprivrednih djelatnosti koje su važne za zaštitu ili unapređenje okoliša ili za unapređenje kakvoće poljoprivrednih proizvoda i trgovine njima, nije utvrđen nijedan element koji bi mogao utjecati na njegovu valjanost u odnosu na članak 34. UEZ-a.

Naime, valja utvrditi da se člankom 69. Uredbe br. 1782/2003 ne propisuju različiti uvjeti ovisno o državama članicama ili proizvođačima, nego se svim državama članicama, pod istim uvjetima i na isti način, samo dodjeljuje određena margina prosudbe za izvršavanje dodatnih plaćanja u okviru reforme zajedničke poljoprivredne politike. To ovlaštenje koje je dodijeljeno državama članicama s jedne je strane strogo ograničeno i ovisi o nizu uvjeta koji su istovremeno materijalni i postupovni te, s druge strane, predstavlja privremenu mjeru za lakši prelazak na program jedinstvenih plaćanja. Činjenica da bi donošenje mjere u okviru zajedničke organizacije tržišta moglo imati različite posljedice na određene proizvođače zbog njihove pojedinačne proizvodnje ili lokalnih uvjeta ne može se smatrati diskriminacijom koja je zabranjena Ugovorom o EZ-u ako se mjera temelji na objektivnim kriterijima, prilagođenima potrebama općeg funkcioniranja zajedničke organizacije tržišta. 35 Isto tako, zabrana diskriminacije ne odnosi se na moguće nejednakosti u postupanju koje među državama članicama mogu proizaći iz postojećih razlika među zakonodavstvima različitih država članica kada ta zakonodavstva jednako utječu na sve osobe na koje se primjenjuju.

(t. 20., 23., 29., 34., 35., 44. i izreka)

2. Vidjeti tekst odluke.

(t. 39.)

3. Vidjeti tekst odluke.

(t. 40., 41.)

4. Margina prosudbe, koja je državama članicama, radi izvršavanja dodatnog plaćanja, dodijeljena za utvrđivanje stope zadržavanja sredstava koja se primjenjuje na nacionalnu gornju granicu za potpore koje odgovaraju predmetnom sektoru, nipošto nije ukinuti zajedničku narav poljoprivredne politike, nego ona samo predstavlja ovlaštenje koje je dano nacionalnim tijelima radi provedbe određenih pravila koja zakonodavac Unije smatra primjerenima u okviru uvođenja programa jedinstvenih plaćanja.

Naime, cilj je navedenog dodatnog plaćanja, koje je privremeno i ograničeno na 10 % iznosa nacionalnih gornjih granica, s jedne strane, potaknuti poljoprivrednike da poštuju zahtjeve koji se odnose na unapređenje kakvoće njihovih proizvoda i na zaštitu okoliša, pri čemu to plaćanje predstavlja naknadu za bolju prilagodbu novim zahtjevima zajedničke poljoprivredne politike, te, s druge strane, ublažiti posljedice koje u određenim sektorima proizvoda stvarno nastaju zbog prelaska s programa izravnih plaćanja na program jedinstvenih plaćanja.

(t. 46., 47.)